

לכבוד
הממשלה וועדת הכספים של הכנסת
ירושלים

הריני מתכבד להגיש בזה את הדין וחשבון של בנק ישראל לשנת 1990, לפי סעיף
59 לחוק בנק ישראל, התשי"ד-1954.

הדוח מתבסס על חומר וניתוח, שהכינה מחלקת המחקר של בנק ישראל.
הנתונים הסטטיסטיים, למעט הנתונים המוניטריים, מקורם בעיקר בלשכה
המרכזית לסטטיסטיקה. בדוח זה אנו סוקרים, נוסף על ההתפתחויות של שנת
1990, גם את ההתפתחויות בתשתית ובאנרגיה בעשור האחרון.

שנת 1990 עומדת בסימן גל העלייה הגדול. לאחר שנתיים של שפל הואצה בשנת
1990 הפעילות במשק, והפריץ גדל במידה ניכרת; התפתחות זו באה כמענה
למפנה בביקושים המקומיים, והתמקדה בהשקעות, תוך ניצול פירות ראשונים
של תהליך ההתייעלות המתנהל במשק. עם זאת, לאור גודל משימת קליטת
העלייה, נראות ההתפתחויות כבלתי מספקות: שוק העבודה, שבו מתרכזת בעיית
התעסוקה – ובפתרונה תלויה ההצלחה של תהליך הקליטה כולו – מתפקד עדיין
בקשיחות. בתחום הצבר ההון נדרש גידול רב, הרבה מעבר למה שהושג עד כה,
כדי להרחיב את יכולתו של המשק לקלוט מועסקים חדשים.

לנוכח המשימות נדרשת מדיניות ממשלתית נחושה ועקיבה, שתבטא הן
בהפניית משאבים ישירים והן בצעדים שישפרו את תפקודו של הסקטור העסקי
ואת הכדאיות להשקיע ולקלוט עובדים. תוספת המשאבים העיקרית נדרשת
בתחום ההשקעות בתשתית, שבו נוצר פיגור רב בעשור האחרון. השקעות כאלה
תתרומנה לכדאיות הייצור, ותאצנה את הצמיחה. חרף החלטות שונות בתחום
זה – הנעשה רחוק מהנדרש. מבין הפעולות שיש לנקוט לשיפור תפקודו של
הסקטור העסקי נציין את הפחתת המסים על העסקת עובדים וצעדים אחרים
להגמשת שוק העבודה ולהגברת הניידות בו; חלקם הגדול אומץ על ידי הממשלה,
אולם טרם הופעל. רק ביצוע קפדני של תכנית מקיפה יאפשר למשק ליהנות
ממלוא הפירות הגלומים בגל העלייה.

בכבוד רב,

מיכאל ברונו
נגיד בנק ישראל

ירושלים, י"ז בסיוון התשנ"א
30 במאי 1991